

WAT GLOORT ER AAN DE EINDER?

Toen ruim 25 jaar geleden de vogelarij in mijn bloed ging zitten, maakte ik me serieus zorgen dat ik vast nooit tot de gelukkigen zou behoren die een broedende havik zouden zien. En zie nou 'ns. Tegenwoordig vliegen ze notabene door m'n tuin en broeden ze op een kilometer achter het huis. Zo kan ik nog tal van soorten noemen waarbij de wensdromen van toen dik overtroffen zijn door de actualiteit. Natuurlijk ken ik ook de voorbeelden van soorten die achteruit gingen of verdwenen zijn maar in mijn hoofd overheerst toch het optimisme. Terugkijkend moet je constateren dat de afgelopen decennia revolutionaire tijden waren in de vogelwereld.

Het is ook zo goed zichtbaar omdat er verschillende grote beesten bij betrokken zijn. Aalscholvers waren 25 jaar geleden superzeldzaam en kijk nu eens om je heen. Zilverreigers, destijds alleen bekend uit dromenland, stappen tegenwoordig rond in Nederland. En laatst nog dat bericht over de

overzomerende zeearenden. En nu broeden er ook al Kraanvogels binnen onze grenzen.

Mensch, ik hou mijn hart vast. Nu deze vogels Nedersaksen overgestoken zijn en het moerasrijke Nederland gaan koloniseren, kan het hek van de dam raken. Ons land heeft de potentie uit te groeien tot een kraanvogelparadijs, zo moerasrijk als we zijn. Hopelijk komt er een proces op gang dat ze snel wennen aan die gevaarlose vogelkijkers en recreanten en zo in de loop der jaren hun schuwheid wat afleggen.

Het kraanvogelbericht voorziet me weer een vol jaar van adrenaline. Nederland is weer een stuk mooier geworden. De horizon in m'n droomwereld is weer een flink eind opgeschoven.

Johan Bekhuis, Stichting Ark/WWF

(foto: K. Lemmens/RANA)